

Andra hälften av juli är en tid av vallfärder i vårt stift. Det började med Vår Fru av Berget Karmel i Glumslöv den 16 juli, sedan kom Benedictus i Mariavall, och idag är vi här i Vadstena för att fira den heliga Birgitta och till sist väntar den helige Botvid på oss den 28 juli i Botkyrka. Helgonen är våra bästa vänner och vill alla hjälpa oss att omvända oss till Jesus. Omvändelsen gäller var och en av oss personligen. Det är alltid lättare att se att de andra, ja, hela vår värld behöver omvända sig. Men det enda vi kan göra något åt är oss själva. I helgonen ser vi vad vi en vanlig liten människa kan åstadkomma. Jesus har ju kommit för de små, de som är som barn – som vi hörde i evangeliet. Genom dopet är vi adopterade av vår himmelska Fader. Jesus har blivit vår broder och den helige Ande är ingjuten i vårt hjärta. När det verkligen går upp för oss hur nära Gud har kommit oss och hur mycket han älskar oss ändras allt. Då blir det vår stora glädje att få omvända oss och efterfölja Jesus i allt vad vi är och gör, tänker och drömmer om.

Dagens texter på den heliga Birgittas högtidsdag pekar just på vishetens gåva, som kännetecknade henne. Visheten är en av Andens viktigaste gåvor som är ingjuten i oss och som hjälper oss att orientera oss i denna värld utifrån evangeliet. Vi får del av Andens klarsyn och insikt. Vi får liksom dela Jesu blick på hela tillvaron, på oss själva, ja, som Paulus säger, får vi till och med insyn i Guds innersta: ”det är Anden som utforskar allt, också djupen hos Gud” (1 Kor 2:10). Det är Kyrkans stora uppgift som *Mater et Magistra*, som vår moder och läromästarinna, att lära oss att använda vishetens gåva som hjälper oss att navigera rätt i vårt liv. Det gäller inte bara vårt eget lilla liv utan hela världen behöver denna vishet, som Kyrkan vill förmedla genom sin sociallära, speciellt för att de fattiga och nödställda skall få den moderliga omsorg och broderliga hjälp de har rätt till.

Den heliga Birgitta såg sin profetiska uppgift att hjälpa den värld där hon levde att omvända sig till Gud, till evangeliet, till det som är sant och äkta. Hon manade både kyrkans och samhällets ledare till omvändelse, till bot och bättring. Vishetens gåva gav henne inre styrka och mod att säga obehagliga sanningar till dem som styrde världen med orättvisa och våld, ja, också kyrkans ledare som levde ett liv i själviskhet och synd uppmanades till omvändelse och hotades med stränga straff. Vi skulle behöva en ny Birgitta i vår egen tid, där krig, konflikter, korruption och orättvisor råder på så många håll. Skillnaden var att på hennes tid lyssnade man till en karismatisk och helig kvinna som Birgitta. Även om man inte alltid gjorde som hon sade, hade man en slags respekt för någon som i Guds namn manade till omvändelse. Det är svårare för vår sekulära tid att ta till sig

sådana budskap. Ja, det är till och med svårt för många kristna att ta till sig vad helgon och kyrkans ledare uppmanar dem att göra.

Ändå märker vi att det profetiska budskap som påve Leo XIV framförde i sin encyklika *Magnifica Humanitas* har tagits väl emot av många. Påven vill liksom Birgitta hjälpa vår samtid att besinna sig, att omvända sig till det sant och äkta mänskliga i en tid där vi fascineras av teknologi och artificiell intelligens – men glömmer att vi också behöver den heliga vishet och andliga intelligens som kontrollerar detta och sätter människans värdighet i centrum. Outtröttligt manar påve Leo liksom en gång den heliga Birgitta världens ledare att sträva efter fred och endräkt. Birgitta fick aldrig gehör för detta under hundraårskriget. Vi kan bara be att vi inte ännu en gång skall hamna i ett tillstånd av ständigt krig. Samtidigt ser vi att risken är stor, om inte världens ledare besinnar sig och gemensamt arbetar för en värld där fred och rättvisa, försoning och solidaritet får råda.

Ibland kan vi känna oss maktlösa och frestas till uppgivenhet när vi ser hur vår värld ser ut. Det är då vi behöver lyssna till Bibelns ord: ”Jag bad till Gud och han gav mig klokhets. Jag åkallade honom, och vishetens ande kom till mig” (Vish 7:7). Den helige Ande är oss given. Var och en av oss har fått den Helige Ande. Hans gåvor är till för att användas. Vi har alla en möjlighet att påverka den del av världen som Gud har anförtrott åt oss. Birgitta såg sin kallelse att skapa en andlig miljö – *Pax Mariae* – där man levde i Jungfru Marias frid och fred för att tjäna Jesus och bistå sin nästa. Hennes kallelse var att grunda ett kloster där man skulle förverkliga ett sådant ideal. Vi är inte alla kallade att stifta kloster eller gå i kloster, även om det säkert finns flera som är kallade utan att de riktigt förstår det. Men alla kan vi bidra till att skapa en sådan miljö i vårt närområde, där Jungfru Marias milda omsorg får råda och kan hjälpa människor att ta till sin tillflykt till Jesus och ta på sig hans milda ok. Just denna moderliga omsorg och mildhet hotar att gå förlorad i en teknologisk och materialistisk miljö, där det artificiella tar överhanden över det äkta mänskliga, där polarisering och hatiska känslor uppställs i stället för endräkt och dialog.

Den heliga Birgitta såg sig som ett Guds språkrör i en värld där synd och själviskhet rådde. Idag är det ungefär likadant, men det är aldrig hopplöst. Vi kan alltid börja med oss själva. Vi har fått vår underbara mänskliga frihet för att göra det som är gott, det som bygger upp, det som binder ihop och förenar. Som katolska kristna får vi alla del av sakramentens nåd och de heligas gemenskap som inspirerar oss till en ständigt djupare omvändelse och en allt trognare efterföljelse av Jesus. Den sanna och fulla visheten kan vi bara få i och genom Jesus som sade: ”Jag prisar dig, Fader, himlens och jordens herre, för att du har

dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn” (Luk 10:21). Som Guds barn får vi leva hela vårt liv i gemenskap med Jesus som alltid leder oss vidare fram till Fadern. På så sätt får vi redan nu leva hela vårt liv till Guds ära och sprida hans kärlek genom varje andetag och genom allt vad vi är och gör.